

ORAKAUSKAS HENRIKAS

Dailininkas restauratorius, skulptorius **Henrikas Orakauskas** gimė 1948 m. rugsėjo 19 d. Vyžuonose (Utenos r.). 1963 m. baigė Vyžuonų aštuonmetę mokyklą, 1967 m. – Kauno 32-ąją technikos mokyklą, 1970–1974 m. mokėsi Telšių Taikomosios dailės technikume ir įgijo meninio metalo apdirbimo specialybę. Lietuvos dailininkų sąjungos narys nuo 2001 m. 1974–1980 m. dirbo Vilniaus paminklų restauravimo treste. Už Šv. Jonų bažnyčios centrinio altoriaus restauravimą suteikta restauruotojo metalisto II sąjunginė kategorija. 1980–1985 m. gyveno Šiauliuose ir dekoratyviniais metalo darbais puošė šį miestą. 1986–2003 m. gyveno ir kūrė Kupiškyje. 2004 m. persikėlė į Kernavę (Širvintų r), savo namuose įkūrė skulptūros studiją-galeriją „Šulinys“, kur ne tik nuolat veikia H. Orakausko darbų paroda, bet ir rengiamos žymiausių šalies menininkų parodos, klasikinės muzikos koncertai, naujų muzikos albumų pristatymai.

Menininko kūrybos sritys labai įvairios: metalo, medžio ir akmens skulptūra, dekoratyviniai-reklaminiai akcentai, piešiniai, grafika, karikatūra. Grupinėse parodose dalyvauja nuo 1981 m., pirmąją personalinę parodą surengė 1986 m. Utenoje. Personalinių parodų priskaičiuotume kelias dešimtis, jos veikė Ukmergėje (1988), Kupiškyje (1997, 1998, 1999, 2001, 2008), Panevėžyje (1997, 1998, 2001, 2002), Molėtuose (2001), Rokiškyje (2001), Kaune (2002), Šiauliuose (2002), Utenoje (2002), Širvintose (2012, 2017), Lenkijos miestuose Suvalkuose ir Zgieže (2002), Slovakijos mieste Kežmareke (2000). H. Orakauskas – tai menininkas, kuris pakeitė Kupiškio estetinį ir kultūrinį veidą pripildydamas miesto erdves labai savitų meno kūrinių (jų priskaičiuotume beveik tris dešimtis). Lauryno Stuokos-Gucevičiaus aikštę ir jos prieigas puošia skulptūriniai darbai „Senovinės kupiškėnų vestuvės“ (1996, medis, varis), „Merkurijus“ (1998, varis), „Avinėli, pasipurtyk“ (1998, varis), „Sėlių ąsotis“ (marmuras), „Oskaro versmė“ (2002, varis, akmuo), „Laiko spiralė“ (juodas metalas, stiklas), „Geriantys paukščiai“ (2000, varis, juodas metalas), „Ikariukas“ (1999, varis, akmuo), „Senovinės kupiškėnų vestuvės“ (1996, fasadinė tapyba) Gedimino g. ir kt. Meniniai akcentai sukurti prie kultūros centro („Teatras“, 2003, metalas, medis), meno mokyklos („Mūza“, varis), savivaldybės („Amūras“, varis), ligoninės („Pokalbis“, 1990, medis, metalas; „Motinystė“, 1990, medis), kavinėje „Aukso paukštė“. 1999 m. vaivorykštės spalvomis pasipuošė buvusių kareivinių šaudyklos siena – joje žirgų kaimenė („Vaivorykštės žirgas“) ir iš metalo nukalta kario skulptūra („Lietuvos kareivis“). Paminklas Algimanto apygardos partizanams (1996, medis) prie Varležerio, „Paukščiai“ (medis) Kupiškio marių Uošvės liežuvių saloje ir kt. Naujausios skulptūrinės kompozicijos: „Besileidžiantis angelas“ prie viešosios bibliotekos (2001, juodas metalas, varis, stiklas), „Svečias“ Gedimino g. (2003, juodas metalas, stiklas), „Baltų pasaulio medis“ Račiupio upelio tvenkinyje (2005, juodas metalas, varis, stiklas), „Lėvuo ir Kupa“ prie Kupos upės, netoli kultūros centro (2007, metalas, stiklas), „Angelas“ (2007)

prie Kupiškio socialinės globos namų, „Piemenukas“ (2009, varis, bronzos) prie Kupiškio etnografijos muziejaus. Skulptoriaus darbų ir kituose Lietuvos miestuose (Šiauliuose, Panevėžyje, Utenoje, Vyžuonose, Vilniuje, Kaune, Širvintose, Kernavėje ir kt.) ir užsienyje (Zgieže, Lenkija).